

[Agnete Laustsen]

lagt op til ændringer, som i øvrigt synes at have fundet genklang i dette forslag, dels har en række kommuner allerede af sig selv strammet tilskudskriteriet for flere af ydelserne.

Jeg vil gerne, for at ingen skal være i tvivl, starte med at slå fast, at vi finder grundlaget i bistandsloven rigtigt, men samtidig må vi erkende, at den efter sin vedtagelse i 1974 har udviklet sig langt mere, end vel nogen havde forestillet sig. Det har aldrig været tanken, at så mange skulle blive sociale tilfælde og oppebære sociale ydelser. Jeg kan som illustration blot nævne, at hver 10. borger i Københavns kommune for øjeblikket oppebærer kontanthjælp.

Lovforslaget i dag omfatter to områder inden for bistandsloven, nemlig kontanthjælpsområdet og daginstitutionerne – samt i sammenhæng med det sidste mulighed for forsøgsordninger.

Vi kan, for så vidt angår kontanthjælpsordningen, være enige i, at det synes helt urimeligt, at kontanthjælpsmodtagere, som ordningen er i dag, får gunstigere dækning for prisstigning end lønmodtagerne, og vi kan derfor tiltræde den foreslåede regulering.

Vi finder det også påkrævet at stramme varighedsperioden for forbigående kontanthjælp til 9 måneder. Der er jo ikke meget forbigående i en ordning, som i flere kommuner kan vare op til 2–3 år, og jeg ved, hvilken harme og forargelse disse ordninger i dag møder.

Det må også være helt rimeligt, for så vidt angår terminsydelser, at gøre såvel renter som afdrag tilbagebetalingspligtige. Renter er som bekendt fradragsberettigede på selvangivelsen. Når fru Inge Fischer Møller tænker sagen lidt mere igennem, tror jeg ikke, vi kan blive så uenige om dette punkt.

Må jeg om den anden del af lovforslaget, betaling for daginstitutioner, gøre den bemærkning, at som takstsystemet virker i dag, er det simpelt hen håbløst. Helt afhængig af kommunale beslutninger og uden nogen som helst skelen til de aktuelle udgifter – de er i øvrigt i dag ca. 60.000 kr. årlig for en vuggestueplads – koster institutionspladser forældrene fra ca. 700 kr. til ca. 1.500 kr. månedlig. Det må unægtelig kræve, at vi ændrer lovgrundlaget.

Jeg er også tilfreds med, at ministeren lægger op til andre pasningsordninger – pas-

ningsordninger, der ikke mindst er mindre økonomisk udgiftskrævende end dem, vi kender i dag. Det er også en af de ting, som lovforslaget tilsigter, så vi finder frem til ordninger, som kan tilpasses familiernes reelle behov.

Jeg håber også, at socialministeren eventuelt under udvalgsbehandlingen vil løfte sløret for, hvilke nye pasnings- eller institutionsordninger han forestiller sig for ældre – for de er jo også omfattet af forslaget – på grundlag af ældrekommissionens betænkning, hvori der peges på en opblødning af institutionsgrænserne. Det er et område, som i højeste grad trænger til nytænkning. Jeg tror, at vi i alt for mange år har fokuseret for meget på plejehjem og dermed på en passiv institutionstilværelse for ældre, som med andre pasningsformer kunne have fået en langt mere indholdsfuldt og aktiv tilværelse.

Jeg synes, lovforslaget lægger op til en meget spændende debat, og vi ser fra konservativ side positivt frem til udvalgsarbejdet.

Henrik Toft (V):

Lovforslag nr. L 33 er en naturlig konsekvens af regeringens målsætning om en genopretning af dansk økonomi. Når der skal spares, og det skal der, er der nemlig ikke mange områder, der kan gå ram forbi. Men vi skal selvfølgelig finde frem til den mest retfærdige måde at gøre det på og forsøge at friholde de svageste grupper, så vidt det er muligt.

Venstre står ved sin medvirken til bistandslovens gennemførelse. Vi er også fortsat tilhængere af skønsprincippet, selv om det giver nogle problemer, når klientantallet bliver så stort, som tilfældet har været på det sidste.

I administrationsdepartementets redegørelse om styringssystemet på kontanthjælpsområdet er der vist i en tabel, at 55 pct. af de nytilkomne bistandssager i 13 kommuner i marts 1981 skyldes arbejdsløshed. Det kan for øvrigt vel være et spørgsmål, om der med hensyn til arbejdsløshed er tale om en ændret situation, som retfærdiggør brug af bistandsloven, sådan som det var tanken med den. Men en politik, der ændrer på den nuværende alt for høje arbejdsløshed, vil selv sagt mindske presset på bistandsloven. Her ved ville nogle af problemerne med styrin-